

gen, uagtet Rigsdagssamlingens nærforestaaende Slutning, skulde komme til 2den Behandling, forlange delt Afstemning over Dagsordenen saaledes, at Ordene: „paa det Grundlag . . . attendobbelte Beløb“ afstemmes særskilt. Derimod har han ikke efter Forholdene fundet tilstrækkelig Anledning til at fremstille sine afvigende Anskuelse i Endrings- eller Underændringsforslag til Flertallets subsidicere Indstillinger, af hvilke han, som det allerede vil fremgaa af det foregaaende, kan med eller uden Modifikationer slutte sig til nogle, men maa modsætte sig andre.

Undertegnede, Casse og Hindenburg, kunne ikke tiltræde de af Flertallet fremsatte Endringsforslag. Vi se os ikke i Stand til at daane os en tilstrækkelig klar og bestemt Forestilling om den Maade, hvorpaa de Forhold bør ordnes, som bemeldte Forslag have til Gjenstand, forinden man — i alt Fald i det Omfang, hvori det lader sig gjøre — kommer i Besiddelse af de Oplysninger, som hele Udvalget har anset det nødvendigt at søge erhvervede i Henseende til Punkter, hvis Belysning vilde yde Bidrag til en heldig Løsning af de Spørgsmaal, over hvilke Udvalget har at udtale sig. At de Oplysninger, Udvalget saaledes har antaget det fornødent at se tilvebragte, for en væsentlig Del ere af den Betskaffenhed og Betydning, at Hensynet til dem begrunder vor Stilling til de fra Udvalgets Flertal fremkomne Forslag, frengaar formentlig af den i det foregaaende givne Fremstilling af Indholdet af Udvalgets Skrivelser til Indenrigsministeriet af 14de Decembér f. A. og 27de f. M.

Vi skulle ikke her gaa ind paa at fremhæve Enkelthederne af de Oplysninger, der efter vor Mening i særlig Grad gjøre det utilraadeligt paa det Standpunkt, hvorpaa Sagen befinder sig i Udvalget, at indstille til Vedtagelse Forslag angaaende Punkter, som fra det Hele udsøndre derunder indbefattede Forhold, og hvormed de staa i nøie Forbindelse. Idet vi, som foran bemærket, ikke her skulle gaa ind paa Enkeltheder, forbeholde vi os under Sagens Behandling i Thinget at paavise, at de af Udvalget ønskede Oplysninger omfatte saa-

danne, der i en særegen Grad have Betydning i Henseende til de Forhold, der ere Gjenstand for Endringsforslagene.

Sluttelig kunne vi ikke tilbageholde den Udtalelse, at vi ikke indse, at der lader sig Noget opnaa til Fordel for den fremtidige Behandling og Afgjørelse af Sagen i dens Helhed ved allerede nu at faae en Afstemning over de paagjældende enkelte Punkter, i hvilken Henseende det ved Siden af Muligheden af, at de ovenfor paapegede Oplysninger kunne komme til at faae Indslydelse med Hensyn til de omhandlede Punkter, maa erindres, at Sagen, om hvis Behandling i dens fulde Omfang der selvfølgelig ikke kan være Tale i Rigsdagens indværende Samling, vil, hvis den gjenoptages i næste Samling, komme til at foreligge et af nye Valg fremgaaet Folkething, for hvilket den af Udvalgets Flertal tilføjede Afstemning vilde blive uden Betydning.

Flertallets Indstilling om Vedtagelsen af den af Samme foreslaaede Dagsorden kunne vi et heller tiltræde, allerede af den Grund, at der i Dagsordenen opstilles et Grundlag, om hvis Rigtighed vi af Mangel paa de endnu ikke tilstedeværende Oplysninger et kunne daane os nogen bestemt Mening.

I Henhold hertil fremsætter Flertallet (B. Holm, Høgsbro, Chr. Jensen, S. P. Jensen, Søren Jørgensen, Povlsen, N. Olsen og Thorup) principalt følgende Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Thinget, i den Erkjendelse, at en Afløsning af Tiende=Pligten er af største Betydning saavel for begge de paagjældende Parter som for det hele Statssamfund, opfordrer Regjeringen til om mulig allerede i den næste ordentlige Rigsdagssamling at forelægge et Forslag til Lov herom paa det Grundlag, at Tiendeydelsen kan afløses med det tyvedobbelte Beløb af dens aarlige Gjennemsnitsværdi for de sidste 24 Aar i 4 pCt. rentebærende Gjældsforfrivninger, der afdrages med 1—2 pCt. aarlig, eller med en kontant Udbetaling af det attendobbelte Beløb,